

Άρθρον 3

Προς μάλλον τελεσφόρον επίτευξιν των σκοπών της παρούσης Συνθήκης τα Μέρη κεχωρισμένως και από κοινού, δια συνεχούς και αποτελεσματικής κατ' ιδίαν προσπάθειάς και αμοιβαίας αρωγής, θέλουσι διατηρήσει και αναπτύξει την ατομικήν και ένοπλον συλλογικήν αυτών ικανότητα προς αντίστασιν κατ' ένοπλου επιθέσεως.

Άρθρον 4

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσι συσκέπτεσθαι από κοινού οσάκις κατά την γνώμην οιουδήποτε εξ αυτών απειλείται η εδαφική ακεραιότης ή πολιτική ανεξαρτησία ή ασφάλεια ενός οιουδήποτε των Μερών.

Άρθρον 5

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν ότι, ένοπλος επίθεσις εναντίον ενός ή πλειόνων εξ αυτών εν Ευρώπη ή Βορείω Αμερική θέλει θεωρηθεί επίθεσις εναντίον απάντων και, συνεπώς, συμφωνούν ότι, εν περιπτώσει τοιαύτης ενόπλου επιθέσεως, έκαστον εξ αυτών, εν τη ασκήσει του υπό του άρθρου 51 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών αναγνωριζομένου δικαιώματος της ατομικής ή συλλογικής αυτοαμύνης, θα συνδράμη τα υφιστάμενα την επίθεσιν εν ή πλείονα Μέρη δια της αμέσου λήψεως, τόσον ατομικώς όσον και από συμφώνου μετά των ετέρων Μερών, των μέτρων άτινα θεωρεί αναγκαία περιλαμβανομένης της χρήσεως ενόπλου βίας προς αποκατάστασιν και διατήρησιν της ασφαλείας της περιοχής του Βορείου Ατλαντικού.

Πάσα τοιαύτη ένοπλος επίθεσις ως και παν μέτρον λαμβανόμενον συνεπεία ταύτης θα φέρωνται αμέσως εις γνώσιν του Συμβουλίου Ασφαλείας. Τα μέτρα ταύτα θα λήξουν όταν το Συμβούλιον Ασφαλείας θα έχη λάβει τα αναγκαία μέτρα προς αποκατάστασιν και διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 6⁽¹⁾

Προς τον σκοπόν της εφαρμογής του άρθρου 5, η ένοπλος επίθεσις εναντίον ενός ή πλειόνων Μερών λογίζεται ότι περιλαμβάνει ένοπλον επί-

(1) Τον Δεκέμβριο 1994 οι Αρχηγοί των Επιτελείων Αμύνης των κρατών μελών του ΝΑΤΟ εξέλεξαν τον Στρατηγό Klaus Nauman, Αρχηγό του Επιτελείου Αμύνης της Γερμανίας ως επόμενο Πρόεδρο της Στρατιωτικής Επιτροπής. Θα αναλάβει την θέση του το 1996.

(2) Την 16 Ιανουαρίου 1963 το Συμβούλιον απεφάσισεν ότι του λοιπού όσον αφορά τους πρώην Αλγερινούς Νομούς της Γαλλίας οι σχετικοί όροι της Συνθήκης ταύτης έχουσι καταστεί ανεφάρμοστοι από της 3 Ιουλίου 1962.

θεσιν: -εναντίον του εδάφους οιοδηήποτε των Μερών εν Ευρώπη ή Βορείω Αμερική, εναντίον των Αλγερινών Νομών της Γαλλίας⁽²⁾, εναντίον του εδάφους της Τουρκίας ή εναντίον των νήσων υπό την δικαιοδοσίαν οιοδηήποτε των Μερών εν τη περιοχί του Βορείου Ατλαντικού βορείως του Τροπικού του Καρκίνου. - εναντίον των δυνάμεων, πλοίων ή αεροσκαφών αυτών ή οιασδήποτε άλλης περιοχής εν Ευρώπη ένθα δυνάμεις κατοχής οιοδηήποτε των Μερών ήσαν στρατοπεδεμένα κατά την χρονολογίαν ότι η Συνθήκη ετζθη εν ισχύι ή της Μεσογείου ή της περιοχής του Βορείου Ατλαντικού βορείως του Τροπικού του Καρκίνου.

Άρθρον 7

Η παρούσα Συνθήκη δεν θίγει ουδέ θέλει ερμηνευθή ως θίγουσα καθ' οιονδηήποτε τρόπον τα κατά τον Χάρτην δικαιώματα και τας υποχρεώσεις των Μερών, άτινα τυγχάνουσι Μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή την πρωταρχικήν ευθύνην του Συμβουλίου Ασφαλείας δια την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 8

Έκαστον των Μερών δηλοί ότι ουδεμία των ήδη εν ισχύι διεθνών υποχρεώσεων μεταξύ αυτού και οιοδηήποτε ετέρου Μέρους ή οιασδήποτε τρίτης Δυνάμεως, αντίκειται προς τας διατάξεις της παρούσης Συνθήκης, υπόσχεται δε να μη αναλάβη οιανδηήποτε διεθνή υποχρέωσιν αντικειμένη προς την παρούσαν Συνθήκην.

Άρθρον 9

Τα Μέρη ιδρύουν δια του παρόντος Συμβουλίου εν ω θ' αντιπροσωπεύηται έκαστον εξ αυτών, ίνα εξετάξη τα ζητήματα τ' αφορώντα την εφαρμογήν της παρούσης Συνθήκης. Το Συμβούλιον θέλει ούτω οργανωθή ώστε να είναι εις θέσιν να συνέρχηται ταχέως ανά πάσαν στιγμήν. Το Συμβούλιον θέλει οργανώσει οία βοηθητικά σώματα κριθούν αναγκαία, ειδικότερον θέλει ιδρύσει αμέσως Επιτροπήν Αμύνης, ήτις θέλει συστήσει μέτρα δια την εφαρμογήν των άρθρων 3 και 5.

Άρθρον 10

Τα Μέρη δύνανται, δι' ομοφώνου συμφωνίας, να καλέσουν οιονδηήποτε έτερον Ευρωπαϊκόν Κράτος όπερ είναι εις θέσιν να προαγάγη τας αρχάς της παρούσης Συνθήκης και να συμβάλη εις την ασφάλειαν της περιοχής του Βορείου Ατλαντικού, όπως προσχωρήση εις την παρούσαν Συνθήκην. Παν Κράτος ούτω προσκαλούμενον, δύναται να μετάσχη της Συνθήκης δια της καταθέσεως του οργάνου προσχωρήσεώς του παρά τη Κυβερνήσει των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής θέλει πληρο-

φορήσει έκαστον των Μερών περί της καταθέσεως ενός εκάστου των τούτων οργάνων προσχωρήσεως.

Άρθρον 11

Η παρούσα Συνθήκη θέλει επικυρωθεί και αι διατάξεις της θέλουσι τεθή εν ισχύ υπό των Μερών συμφώνως προς την συνταγματικήν διαδικασίαν ενός εκάστου. Τα όργανα επικυρώσεως θα κατατεθούν όσον ένεστι συντομότερον παρά τη Κυβερνήσει των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ήτις θα γνωστοποιήσει εκάστην τοιαύτην κατάθεσιν εις τα υπόλοιπα υπογράψαντα Μέρη. Η Συνθήκη θέλει τεθή εν ισχύι μεταξυ των Κρατών άτινα θα έχουν επικυρώσει αυτήν ευθύς ως κατατεθούν αι επικυρώσεις της πλειοψηφίας των υπογραψάντων μερών, περιλαμβανομένων των επικυρώσεων του Βελγίου, του Καναδά, της Γαλλίας, του Λουξεμβούργου, των Κάτω Χωρών, του Ηνωμένου Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειών, θα ισχύση δε αναφορικώς προς τα έτερα Κράτη από της καταθέσεως της επικυρώσεώς των.⁽³⁾

Άρθρον 12

Αφ' ου η Συνθήκη παραμείνη εν ισχύι επί δέκα έτη, η καθ' οιονδήποτε μετά ταύτα χρόνον, τα Μέρη θέλουσιν, εάν εν εξ αυτών τούτο ζητήσει, να συσκεφθούν προς τον σκοπόν της αναθεωρήσεως της Συνθήκης λαμβάνοντας υπ' όψιν τους παράγοντας, ούτινες τότε θα επηρεάζουν την ειρήνην και την ασφάλειαν εν τη περιοχή του Βορείου Ατλαντικού, περιλαμβανομένης της αναπτύξεως παγκοσμίων ή και τοπικών συνεννοήσεων υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών δια την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 13

Αφ' ου η Συνθήκη παραμείνει εν ισχύι επί είκοσιν έτη, οιονδήποτε Μέρος δύναται να παύση τελούν Μέρος αυτής εν έτος αφ' ου επιδώση δήλωσιν καταγγελίας προς την Κυβέρνησιν των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ήτις θέλει ειδοποιήσει τας Κυβερνήσεις των ετέρων Μερών περί της καταθέσεως εκάστης δηλώσεως καταγγελίας.

Άρθρον 14

Η παρούσα Συνθήκη, ης το αγγλικόν και γαλλικόν κείμενον τυγχάνουν εξ ίσου αυθεντικά, θέλει κατατεθή εις τα αρχεία της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Δεόντως κεκυρωμένα αντίγραφα αυτής θέλουσι διαβιβασθή υπό της Κυβερνήσεως ταύτης προς τας Κυβερνήσεις των άλλων υπογραψάντων Μερών.

Εγένετο εν Ουασιγκτώνι την 4ην ημέραν του Απριλίου 1949.

(3) Η Συνθήκη ετέθη εν ισχύι την 24 Αυγούστου 1949 κατόπιν της καταθέσεως των επικυρώσεων απάντωντων υπογραψάντων μερών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Υιοθετηθείσα από τους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων που συμμετείχαν στη συνεδρίαση του Βορειοατλαντικού Συμβουλίου στη Ρώμη στις 7-8 Νοεμβρίου 1991

1. Στη συνεδρίασή τους στο Λονδίνο τον Ιούλιο 1990, οι Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων του ΝΑΤΟ συμφώνησαν για την ανάγκη μετασχηματισμού της Ατλαντικής Συμμαχίας ώστε να αντικατοπτρίζει τη νέα, πιο ελπιδοφόρα, εποχή στην Ευρώπη. Επιβεβαίωσαν μεν τις βασικές αρχές επί των οποίων βασίστηκε η Συμμαχία από την ίδρυσή της, αλλά αναγνώρισαν συγχρόνως ότι οι εξελίξεις στην Ευρώπη θα έχουν μεγάλη επίδραση στον τρόπο με τον οποίο θα εκπληρωθούν οι στόχοι της στο μέλλον. Ειδικότερα, έθεσαν σε κίνηση μια θεμελιώδη αναθεώρηση της στρατηγικής, της οποίας αποτέλεσμα είναι η νέα Στρατηγική Αντίληψη που παρατίθεται κατωτέρω.

ΤΜΗΜΑ Ι – ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το νέο στρατηγικό περιβάλλον

2. Από το 1989, βαθιές πολιτικές αλλαγές έλαβαν χώρα στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, οι οποίες βελτίωσαν ριζικά το περιβάλλον ασφαλείας μέσα στο οποίο η Βορειοατλαντική Συμμαχία επιδιώκει να επιτύχει τους στόχους της. Οι πρώην δορυφόροι της ΕΣΣΔ επανέκτησαν πλήρως την κυριαρχία τους. Η Σοβιετική Ένωση και οι δημοκρατίες της διέρχονται περίοδο ριζικών αλλαγών. Οι τρεις δημοκρατίες της Βαλτικής επανέκτησαν την ανεξαρτησία τους. Οι σοβιετικές δυνάμεις εγκατέλειψαν την Ουγγαρία και την Τσεχοσλοβακία και θα ολοκληρώσουν την απομάκρυνσή τους από την Πολωνία και τη Γερμανία το 1994. Όλες οι χώρες, που ήσαν προηγουμένως αντίπαλοι του ΝΑΤΟ, διέλυσαν το Σύμφωνο της Βαρσοβίας και απέρριψαν την ιδεολογική εχθρότητα έναντι της Δύσεως. Έχουν εναγκαλισθεί, σε ποικίλους βαθμούς, και άρχισαν να εφαρμόζουν πολιτικές που στοχεύουν στην επίτευξη της πλουραλιστικής δημοκρατίας, της εννόμου τάξεως, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της οικονομίας της αγοράς. Έτσι, ξεπεράστηκε η πολιτική διαίρεση που ήταν η πηγή της στρατιωτικής αντιπαράθεσής στην περίοδο του Ψυχρού Πολέμου.

3. Αλλά και στη Δύση υπήρξαν σημαντικές αλλαγές. Η Γερμανία ενοποιήθηκε και παραμένει πλήρες μέλος της Συμμαχίας και των ευρωπαϊκών θεσμών. Το γεγονός ότι οι χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότη-

For.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Washington DC, 4 Απριλίου 1949*

Προοίμιον

Τα δια της παρούσης Συνθήκης Συμβαλλόμενα Μέρη διαδηλούν εκ νέου την πίστιν των εις τους σκοπούς και τας αρχάς του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, ως και την επιθυμίαν των να διαβιώσουν εν ειρήνη μεθ' απάντων των λαών και απασών των Κυβερνήσεων.

Έχουν απόφασιν να διαφυλάξουν την ελευθερίαν, τας κοινάς παραδόσεις και τον πολιτισμόν των λαών των, άτινα πάντα εισί θεμελιωμένα επί των δημοκρατικών αρχών, της ατομικής ελευθερίας και του κράτους του νόμου.

Αποβλέπουν εις την προαγωγήν της ευσταθείας και της ευημερίας εν τη περιοχή του Βορείου Ατλαντικού.

Έχουν απόφασιν να ενώσουν τας προσπάθειάς των προς συλλογικήν άμυναν και προς διαφύλαξιν της ειρήνης και της ασφαλείας.

Ως εκ τούτου συμφωνούν επί της παρούσης Συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού.

Άρθρον 1

Τα Μέρη αναλαμβάνουν, ως καθορίζεται εν τω Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, όπως διακανονίζουν πάσαν διεθνή διαφοράν εις ην ήθελον ευρεθή εμπειλεγμένα, δι' ειρηνικών μέσων, κατά τρόπον ώστε η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια και η δικαιοσύνη να μη εκτεθούν εις κινδύνους, και όπως εις τας διεθνείς αυτών σχέσεις απέχουν της απειλής ή της χρησιμοποίησεως βίας καθ' οιονδήποτε τρόπον απάδοντα προς τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 2

Τα Μέρη θέλουν συμβάλλει εις την περαιτέρω ανάπτυξιν ειρηνικών και φιλικών διεθνών σχέσεων δια της ενισχύσεως των ελευθέρων αυτών θεσμών, δια της επιτεύξεως καλλιτέρας κατανοήσεως των αρχών εφ' ων οι θεσμοί ούτοι έχουν εδραιωθεί και δια της προαγωγής συνθηκών σταθερότητος και ευημερίας. Θέλουσιν επιδιώξει την εξάλειψιν των συγκρούσεων εις την διεθνή αυτών οικονομικήν πολιτικήν και θέλουσιν ενθαρρύνει την οικονομικήν συνεργασίαν μεταξύ τινών ή του συνόλου αυτών.

* Σημείωση: Παρατίθεται η επίσημη μετάφραση του Υπουργείου Εξωτερικών.